

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Josias, Rex Juda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

ses. 4. Reg. 23. v. 26. Et alibi: *Quia fecit Manasses Rex Juda abominationes istas pessimas, & peccare etiam fecit Judam in immunditiis suis: Ecce ego inducam mala super Jerusalem & Judam: ut quicumque audierit, tinniant amba aures ejus.* 4. Reg. 21. v. 11. & 12. Prædixit idem Propheta vastationem eorundem Chaldaeorum, quæ deinde facta est per Medos & Persas, & tandem prædixit adventum Christi, passionem, & resurrectionem, & secundum adventum in gloria.

Tobias obit
in Ninive.
Tob. 14.

Quadragesimo Regni Manassis anno Tobias, cum filio ac septem nepotibus cæterisque monita salutis dedisset, timoremque DEI ac præcipue beneficentiam in pauperes inculcasset, obiit in Ninive in senectute bona ac plenus bonorum operum ac meritorum.

Manasses
moritur.
4. Reg. 21.
v. 18.
2. Par 33. v. 20

Demum exactis quinquaginta quinque Regni annis etiam Manasses vivendi finem fecit, sepultusque est *in horto domus sue.* Et regnavit Amon filius ejus pro eo.

Amon, Rex Juda.

Ab An. 3339.
Impius altero
Regni anno
Interficitur.
4. Reg. 21.
à v. 19.
2. Par. 33.
à v. 21.

Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare cœpisset. Ab impiis Aulicis vivo forsitan adhuc Patre corruptus maluit Parentis Juvenis & in omnem impietatis turpitudinem projecti exemplum sequi, quam ejusdem resipiscens vestigiis inhærere. Itaque Idololatriam à Patre relegatam iterum ab inferis excitavit, & *dereliquit Dominum DEUM Patrum suorum.* Verum citò impietatis suæ pœnas dedit; nam altero Regni anno *tetenderunt ei insidias servi ejus, & interfecerunt Regem in domo sua.* Qui quidem manus tuas regio sanguine haud impune cruentârunt; nam conjurati omnes interfecti sunt, sepultoque in mausoleo Patris Amone Josias Amonis filius octennis ab universo populo in solium Davidis evectus est.

Josias, Rex Juda,

Ab An. 3341.
Adolevit ad
omnem vir-
tutem.

Josias à pueritia sapiens, indole optimâ atque ad virtutem natus fecit quod placitum erat coram Domino, & ambulavit per omnes vias David Patris sui: non declinavit ad dexteram
sive

foe ad siniftram. Quâ pietate ultionem, in gentem suam pri-
dem paratam, non fultulit quidem, distulit tamen, omnem, quan-
tum in se fuit profanum cultum ex toto Israële profigandô.

Eodem anno, quo Jofias in Regem inauguratus est, cœpit
prophetare Sophonias contra Judæorum Idololatriam & alia pec-
cata minaturque excidium Jerofolymæ & Judææ, simul descri-
bit, planctum & ululatum illius temporis. Etiam prædixit ex-
cidium Palæstinorum, Moabitarum, Ammonitarum, Æthiopum
& maximè Assyriorum tum propter blasphemias in populum su-
um, tum propter alia mala illi illata. Demum autem prædixit
destruendum tam Judaismum quàm Gentilismum, omnesque
gentes subjugandas Christo, eique fervituras *humerò unò.*

Jofias duodecimo demum Regni anno grande negotium
aggressus est, & Regnum ab Idololatria mundare cœpit; adju-
toribus Helcia Summo Pontifice, Sophonia, & Jeremia, qui hoc
tempore, cùm esset quindecim annorum adolescens, ad Prophe-
ticum manus à Domino est vocatus, ac deinceps 43. omnino
annos scilicet usque ad undecimum Regni Sedeciaë annum pro-
phetavit: Scripsitque vel dictavit insigne volumen, in quo po-
pulum & Principes ejus ad pœnitentiam multis sermonibus hor-
tatus est. Prædixit imminentem ruinam Jerofolymæ & Tem-
pli Domini & totius Regni. Prædixit multa de Christi adven-
tu, de Testamento novo, deque aliis Christianis Mysteriis aper-
tissimè. Ad finem libri sui addidit Threnos seu Lamentationes,
quibus deplorat ærumnas gentis suæ temporales & spirituales.
Addidit denique epistolam ad populum captivum in Babylone,
quâ hortatur illos, ut in fide veri DEI persistent; quam Baruch
Minister & Amanuensis Hieremiaë posuit post volumen, quod ip-
semet scripsit de incarnatione DEI, & apparitione in carne hu-
mana. Quòd Jeremiaë DEO excusaverit infantiam suam, inde
intelligitur, Prophetas non egisse nudos recitatores verborum
DEI, sed veros fuisse concionatores ad populum, quarum con-
cionum summa capita mox in scripta referrent.

Itaque Jofias primò Templum Domini, Jerofolymam atque
suburbia purgari, omniâque Idololatriæ tum vetera tum recen-
tia monumenta everti, disperdi atque dissipari jussit. Deinde
per Regnum tum solitum solum colligi, tum lapides ac ligna un-
dique advehi, ad instaurandum Templum Domini, & sacra vasa
repa-

4. Reg. 22.
2. Par. 24.

Sophonias
per 3. capita.

Jofias Idola
destruere, &
Jeremiaë a-
dolescens in-
cipit prophete-
tare per 52
capita.
2. Par. 34.
v. 3.

Jofias Jeroso-
lymam & Ju-
dæam pur-
gar ab Idolo-
latria.

reparanda. Interim ipse lustrato reliquo Regno idem ubique fecit, quod Jerosolymæ, incensis lucis, everfis aris atque idolis in pulverem comminutis. Aruspices & Sacrificulos, qui adolebant incensum Baal, & Soli & Lunæ, & duodecim signis, & universæ militiæ Cæli, occidit atque omnino delevit. Sacerdotes verò Domini, qui contra Legem alibi, quàm Jerosolymæ in Templo, sacrificassent, à Sacerdotali munere amoti sunt, atque in Levitarum numerum redacti. Excelsa autem contaminata sunt, & animalium vel impiorum hominum cadaveribus ibi sepultis profanata.

Idem facit
per totum
Israëlem ad-
jutore Jere-
miã.
4. Reg. 23.
à v. 15.
2. Part. 34.
v. 6. & 6.

E Judæa in Israëlem, quæ tota sese Josiæ permiserat, progressus inde quoque Idololatriam, ubi altiores radices egerat, exterminare exorsus est, ac primò altare, quod erat in Bethel primaria sede Idololatriæ, & Excelsum, quod fecerat Ieroboam, destruxit, atque combussit, & in pulverem comminuit, ac lucum succendit. Deinde Samariam, quæ erat in Tribu Ephraim, & illius oppida purgavit; urbes quoque Manassis, & Simeonis usque ad Tribum Nephtalim, quæ erat omnium remotissima à Ierusalem. Ubique evertit altaria, dissipavit Excelsa, succidit lucos, simulacra contrivit in frustra, delubra demolitus est, ferròque jugulatos Idolorum sacrificulos in suismet profanis altari- bus combussit & loco brutarum victimarum immolavit.

Jerosoly-
mam reverti-
tur.

4. Reg. 23.
v. 16.
2. Par. 34.
v. 7.

Absoluto demum intra sex omnino annos tam sancto opere post exhaustas innumeras difficultates superatæque impedimenta Rex reversus est Jerosolymam cum Jeremia itineris socio, qui populum hortando, obsecrando, arguendo, minis imminentium calamitatum terrendo in suis concionibus Josiam egregiè adjuvit.

Renovat fœ-
dus cum Do-
mino.

4. Reg. 23.
à v. 8.
2. Par. 34.
à v. 14. &
4. Reg. 23.
à v. 2.
2. Par. 34.
à v. 29.

Interea dum reparabatur Domus Domini, ab Helcia Pontifice inventus est in quadam arca pecuniaria seu Gazophylacio Liber Legis, ipsum fortassis Autographum Deuteronomii ab ipso Mose scripti & relictæ, quod est quasi compendium Mosaicæ Legis; quem cum per Scribam Saphan Regi misisset, isteque legisset, scidit vestimenta sua Rex præ zelo honoris divini, metuque vindictæ, si neglectas à Patribus suis Leges ipse quoque cum populo suo non observaret. Igitur convocato populo ascendit Rex in Templum Domini, & omnes viri Juda, universique qui habitabant in Ierusalem cum eo Sacerdotes & Prophetæ;

ubi

ubi Rex stans in suggestu suo lecto prius Legis volumine percussit fœdus coram Domino, ut ambularet post eum & custodire præcepta, & testimonia & justificationes ejus in omni corde & in tota anima, acquievitque populus pacto.

Et quoniam tunc Pascha instabat, voluit illud quantâ possit solemnitate celebrari, simulque arcam in Sanctuario reponi, unde, cum Templum ab Idolorum sordibus purgaretur, fuerateducta. Porro ad Sacrificia per septem dies offerenda Josias largitus est triginta millia ovium, hædorum, & agnorum: boum & vitulorum tria millia. Principes Regni sponte quod voverant, obtulerunt tam populo quam Sacerdotibus & Levitis. Principes Domûs Domini Helcias, Zacharias & Jahiel dederunt Sacerdotibus reliquis pecora duo millia sexcenta, boves trecentos. Principes Levitarum dederunt cœteris Levitis ad faciendum Phasæ quinque millia pecorum, & boves quingentos; toto verò eo tempore Cantores stabant in ordine suo, & Janitores per portas singulas observabant: Levitæ & Sacerdotes juxta verba Legis in suis quisque officiis occupati erant parando victimas, detrahendo pelles holocaustorum, aspergendo sanguinem, offerendo holocausta & adipem. Phasæ affaverunt super ignem, juxta quod in lege scriptum est: pacificas verò hostias coxerunt in lebetibus. & eacabis & ollis, & festinatò distribuerunt universæ plebi; sibi autem & Sacerdotibus postea paraverunt. Ob multitudinem Sacrificiorum non fuit Phasæ simile huic in Israël à diebus Samuelis Prophetæ.

Josias uti hætenus, ita deinceps ambulavit per omnes vias David Patris sui, ac etiam Judæi cunctis diebus ejus non recesserunt à Domino DEO Patrum suorum; multi nempe: cœteri verò saltem non publicè metu Regis, privatim autem passim colebant Deos alienos, & faciebant placentas Reginae Cœli, Lunæ nempe; veluti conqueritur Jeremias scribens: c. 7. v. 18. *In civitatibus Juda & in plateis Jerusalem filii colligunt ligna, & Patres succendunt ignem, & mulieres conspergunt adipem, ut faciat placentas Reginae Cœli, & libent Diis alienis, ob quæ aliæque scelera tum ipse tum Sophonias constanter minabantur adventum Chaldæorum & Reipublicæ interitum imminens.*

Et certè videtur DEUS jam nunc sumendæ vindictæ initium sumpsisse; dum Judææ sanctum Regem præmaturâ morte eripuit

Sacra Veterum Temp. Histor.

Cc

puit

Celebrat Pascha cum summa solemnitate.

4. Reg. 23.

à v. 21.

2. Par. 35.

à v. 1.

Josias & populus pergit in cultu divino.

4. Reg. 23.

v. 35.

v. ult.

In prælio vulneratur &

moritur.
4. Reg. 23.
à v. 29.
2. Par. 35.
à v. 26.

puit. Post Merodachum & Ben Merodachum Babylone hoc tempore Rex erat Nabopolassar dictus etiam Nabuchodonosor senior. Huic ad Euphratem bellum illaturus Necho Rex Aegypti transitum à Josia petiit per Judæam; quò negatò nihilominus Regni fines ingressus est; quare Josias collecto exercitu Aegyptium in campo Mageddo aggreditur. At vix pugnae initium datum est, sagittâ graviter vulneratus concidit, ac brevi post mortuus est; inde Jerosolymam asportatus conditus est in sepulchro suo, & universus Juda & Jerusalem luxerunt eum, Jeremias maximè. Reliquit tres filios Joakim, Joachaz, & Sedeciam.

Joachaz, Rex Juda.

Ab An. 3372.

Joachaz victus in Aegyptum abstrahitur.

4. Reg. 23.
à v. 31.
2. Par. 35.
à v. 1. ad f.

Juvenis viginti trium annorum factione populari præ fratre primogenito in solium evehctus est, fortassis quòd vel magis strenuus crederetur, vel Religionis libertatem ad vota populi moribus vivendique licentiâ promitteret. *Nam fecit malum coram Domino.* At brevi tum ambitionis suæ tum impietatis poenas dedit; cum enim Pharaò è bello Babylonico post tres menses reverteretur, à Joakimò, ut apparet, requisitus, successio- nis negotium ita composuit, ut Joachaz conjectum in vincula amandaret in Aegyptum, Joakimum verò Regem constitueret; à quo ubi extorta à subditis centum talenta argenti, & unum talentum auri tributi nomine recepit, Aegyptum repetiit.

Joakim, Rex Juda.

Ab An. 3372.

Idolatriam fovet.

4. Reg. 23.
à v. 34.
2. Par. 36.
à v. 4.

Viginti quinque annorum erat Joakim, cum beneficio Pharaonis regnare cœpit, & undecim annis regnavit in Jerusalem, fecitque malum coram Domino DEO suo; non enim minus, quàm Joachaz Idolatriam fovit, ut populum benevolum haberet, occiditque Uriam, quòd prophetasset adversus Jerusalem & Templum ejus; & projecit cadaver ejus in sepulchris vulgi ignobilis. *Fer. 26. à v. 20.* Ipse etiam Jeremias in periculo erat, ne, cum in atrio Israëlitico ad circumfusam multitudinem prophetaret contra eandem civitatem, poscentibus præteritum sacrilegis Sacerdotibus, interficeretur, à v. 11. adeò regna-